Súd:	Okresný súd Trnava
Spisová značka:	33C/94/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2116229317
Dátum vydania rozhodnutia:	07. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Kamila Nagyová
ECLI:	ECLI:SK:OSTT:2018:2116229317.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred sudkyňou Mgr. Kamilou Nagyovou v právnej veci žalobcov: X/ Y. F., A.. XX.XX.XXXX, bytom O. Č.. T.. XX, 2/ F. F., A.. XX.XX.XXXX, bytom O. Č.. T.. XX, 3/ Y. F., A.. XX.XX.XXXXX, bytom O.Ľ. Č.. T.. XX, všetci zastúpení Prosman a Pavlovič, advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Hlavná 31, Trnava, IČO: 36 865 281, proti žalovaným: 1/ D. Š., H.. H., A.. XX.XX.XXXX, bytom O. Č.. T.. XXX, 2/ P. T., A.. XX.XX.XXXX, bytom O. Č.. T.. XXX, žalovaní 1/ a 2/ zastúpení Marián Galbavý, advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Kapitulská 6, Trnava, IČO: 51 436 108, 3/ Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaní 1/, 2/ a 3/ sú povinní nahradiť žalobkyni 1/ nemajetkovú ujmu vo výške 12.000,-Eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že v rozsahu plnenia jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

II. Žalovaní 1/, 2/ a 3/ sú povinní nahradiť žalobcovi 2/ nemajetkovú ujmu vo výške 4.000,-Eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že v rozsahu plnenia jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

III. Žalovaní 1/, 2/ a 3/ sú povinní nahradiť žalobkyni 3/ nemajetkovú ujmu vo výške 8.000,-Eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že v rozsahu plnenia jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

IV. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamieta.

V. Súd priznáva žalobcom 1/, 2/ a 3/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/, 2/ a 3/ v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 27.12.2016 v spojení s opravou žalobného petitu podaním doručeným súdu dňa 08.10.2018 sa žalobcovia v 1.rade až 3.rade domáhali, aby súd zaviazal žalovaných zaplatiť im nemajetkovú ujmu v peniazoch, žalobkyni 1/ 70.000,-Eur, žalobcovi 2/ 30.000,-Eur, žalobkyni 3/ 30.000,-Eur s tým, že v rozsahu plnenia jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť ostatných žalovaných a to z dôvodu neoprávneného zásahu do práv žalobcov na ochranu osobnosti.

2. Žalobu odôvodnili tým, že dňa 07.12.2015 v čase o 5.30 hod. došlo na ceste č. II/XXX v kilometri 11,400 medzi obcou O. a M. k dopravnej nehode, a to tak, že žalovaný I/, ktorý viedol osobné motorové vozidlo evid. č. M. na ceste od M. na obec O. prešiel do protismeru a čelne sa zrazil s oproti idúcim osobným motorovým vozidlom evid. č. M., ktoré v tom čase viedol F. F., nar. XX.XX.XXXX. F. F. podľahol následkom

zranení spôsobených dopravnou nehodou (ďalej len „nebohý“). Žalobkyňa l/ je manželkou nebohého. Žalobcovia 2/ a 3/ sú deťmi nebohého. Žalovaný l/ bol za svoje konanie - usmrtenie nebohého v dôsledku vyššie uvedenej dopravnej nehody, uznaný za vinného zo spáchania prečinu usmrtenia nebohého, a to porušením dôležitej povinnosti uloženej zákonom. Vlastníkom a prevádzateľom motorového vozidla evid. č. M. bol v čase vzniku dopravnej nehody žalovaný 2/. V čase dopravnej nehody mal žalovaný 2/ uzavretú poistnú zmluvu o zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel so žalovaným 3/. Majú za to, že v konaní na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je týmto daná aj pasívna vecná legitimácia žalovaného 3/, ktorý bol v čase dopravnej nehody poisťovateľom zodpovedného subjektu, vodiča a prevádzkovateľa vozidla. Primárnym účelom existencie povinného zmluvného poistenia je poskytnúť poškodeným ohľadom všetkých nárokov plynúcich z dopravných nehôd (vyplývajúcich z nebezpečnosti prevádzky motorového vozidla) solventný subjekt, ktorý za samotného škodcu a nezávisle na jeho finančnej situácii, spôsobenú ujmu (majetkovú aj nemajetkovú) uhradí, t. j. že poškodený bude v každom prípade odškodnený a neskončí „s prázdnymi rukami“. Neexistuje žiaden rozumný dôvod, prečo by mala byť určitá skupina obetí dopravných nehôd vylúčená z možnosti uspokojiť svoje nároky voči solventnému subjektu (poisťovni) a mala byť odkázaná na neistotu, že škodca bude niekedy schopný ich nároky spôsobené prevádzkou dopravného prostriedku uhradiť. V príčinnej súvislosti so smrťou nebohého došlo k neoprávnenému zásahu do práva žalobcov na rodinný život, ktorý je súčasťou práva na súkromie bez ohľadu ma to, či spolu trvale žijú alebo nie. Žalobkyni 1/ stratou nebohého milovaného manžela neočakávane zaniklo manželstvo a žalobkyňa 1 utrpela bez prípravy neopísateľnú emocionálnu ujmu. Nakoľko bola spolujazdkyňou v motorovom vozidle so svojím manželom, znáša túto tragédiu o to ťažšie, že videla nebohého naposledy vydýchnuť, a to v devastovanom stave vyvolanom nehodou. Od tragickej udalosti trpí pocitmi úzkosti, beznádeje a depresiami, s ktorými jej pomáha vyrovnať sa i psychiater. Žalobkyňa 1/ mala s nebohým naplánovaných množstvo spoločných chvíľ, teraz však zostala na všetko sama, sama so svojím žiaľom a prázdnotou v srdci po svojom manželovi. Nebohý bol pre ňu najväčšou oporou, spovedníkom a tvoril nenahraditeľnú súčasť jej života. Žalobca 2/ sa musel vzhľadom k tragickej udalosti vrátiť zo zahraničia na Slovensko, aby mohol byť na blízku svojej matke a sestre, ako aj z dôvodu, že znášať svoju bolesť a trápenie zo straty milovaného otca, tak ďaleko od rodiny, bolo pre neho neúnosné. Nakoľko zostal jediným mužom v ich rodine, jedinou oporou pre jeho matku a sestru, bol nútený nájsť si finančne menej výhodné zamestnanie na Slovensku, ktoré nekorešponduje s vyštudovaným odborom ani záujmami. Žalobkyňu 3/ smrť milovaného otca psychicky úplne položila, uzatvorila sa do seba a od tejto tragickej udalosti má problémy komunikovať s inými ľuďmi. Nebohý predstavoval pre žalobkyňu 3/ veľký vzor, človeka, na ktorého sa dokázala vo všetkom spoľahnúť. Žalobkyňa 3/ mala s nebohým veľmi pekný vzťah dcéry a otca, preto sa nedokáže vyrovnať s tým, že už nikdy viac sa s ním nebude môcť porozprávať, zdôveriť sa mu, zasmiať sa s ním ani ho objať, keďže navždy tak prišla o blízkeho, najbližšieho človeka, ktorého už nikto a ničím nenahradí. Zostali jej len spomienky a žiaľ v srdci z pocitu prázdnoty po milovanom otcovi. Vzhľadom k tomu, že ide o zásah v podobe usmrtenia blízkej (v tomto prípade najbližšej) osoby, majú za to, že v prípade žalobcov boli splnené všetky predpoklady pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Vzhľadom na všetky okolnosti, predovšetkým na intenzitu, rozsah a trvanie nepriaznivých následkov je podľa názoru žalobcov zrejmé, že žiadna forma morálneho zadosťučinenia podľa ustanovenia § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka nepostačuje k tomu, aby bola primerane vyvážená a zmiernená nemajetková ujma na strane žalobcov, ktorých právo na ochranu osobnosti bolo porušené zásahom s neodstrániteľnými následkami. S poukazom na uvedené, súčasne si uvedomujúc, že ani žiadna hmotná satisfakcia nemôže odčiniť" dopad tejto tragickej udalosti, ale iba zmierniť" jeho nemajetkovú ujmu, sa domáhajú žalobcovia od žalovaného 1/ a 2/ náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku nároku žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v konečnom dôsledku určí súd podľa svojej úvahy s poukazom na závažnosť vzniknutej ujmy, s poukazom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo a vplyv ostatných satisfakčných inštrumentov. Čo sa týka prvého kritéria majú za to, že ide o zásah mimoriadne významný, veľmi hlboký, no najmä nereparovateľný. Žalovaný 3/ bol vyzvaný na uspokojenie nárokov žalobcov za žalovaných 1/ a 2/, ale odmietol plniť z dôvodu, že nie je pasívne vecne legitimovaným.

3. Žalovaný 3/ vo vyjadrení doručenom súdu dňa 03.07.2017 uviedol, že dopravnú nehodu evidujú ako poistnú udalosť č. XXXXXXXXXX. Uplatnené nároky pozostalých po F. F., nar. XX.XX.XXXX, ktorý následkom zranení pri nehode zomrel, odškodnila poisťovňa titulom nárokov na náhradu škody: dňa 03.01.2017 uhradili pozostalým náhradu škody za poškodené vozidlo vo výške 2.428,08 eur, dňa 09.02.2017 uhradili splnomocnenému zástupcovi pozostalých - spoločnosť VOTUM, a. s. - pohrebné náklady vo výške 1.295,91 Eur. Poškodenej žalobkyni 1/ zranenej pri tejto dopravnej nehode uhradili

bolestné vo výške 6.435,-Eur, vecnú škodu 65,35 Eur a stratu na zárobku vo výške 1.065,35 Eur. Žalovaný 3/ tak vyplatil z povinného zmluvného poistenia všetky uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody, ktoré spadajú do rozsahu poistného krytia v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 381/2001 Z. z.“). Žalobcovia sa rozhodli uplatniť si nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch voči žalovanému 31 odvodzujúc jeho zodpovednosť s použitím ustanovenia § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka a § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. Z celého žalobného návrhu žalobcov nie je zrejmé, na základe akých skutkových a právnych skutočností sa domáhajú nároku na odškodnenie za nemajetkovú ujmu voči žalovanému 3/, ani pod aký nárok na náhradu škody uvedený v § 4 ods.2 zákona 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení by mal v žalobe uplatnený nárok spadať. Rozhodne nesúhlasí s konštatovaním žalobcov, že v konaní na ochranu osobnosti a na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je pasívna vecná legitimácia žalovaného 3/ daná v zmysle § 15 ods. 1 zákona 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení, pričom žalobcovia poukazujú na rozsudok Súdneho dvora C-22/12, M. c/a F. a M., podľa ktorého „povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobené prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo“. Odvolávať sa na ustanovenie § 15 ods.1 zákona č. 381/2001 Z. z., ktoré upravuje právo poškodeného uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi nie je možné, nakoľko žalobcovia si neuplatňujú žiadny nárok na náhradu škody, ale nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Predmetom tohto súdneho konania nie je nárok na náhradu škody, ale nárok vyplývajúci z ochrany osobnosti podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, na ktorý sa nevzťahuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. S poukazom na znenie § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., § 16 v spojení s § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka má za to, že nie je pasívne legitimovaným, pričom svoje právne posúdenie podoprel vybranými rozhodnutiami vyšších súdnych autorít. Náhrada nemajetkovej ujmy pozostalých po obeti dopravnej nehody ako súčasť súkromného práva nie je predmetom úpravy právneho poriadku EÚ, pretože táto problematika spadá v zmysle zakladateľských dokumentov EÚ do právomoci národného štátu. Harmonizácia právnych poriadkov sa v danom prípade týka iba poistného krytia v rámci povinného zmluvného poistenia (pričom platí zásada, že z poistného krytia nesmú byť vylúčené č. redukované nároky poškodených, ktoré sú vymedzené ako nároky poškodených v rámci právnej úpravy zodpovednosti za škodu). Harmonizácia sa netýka spôsobu a rozsahu náhrady škody, ktoré upravuje národné zákonodarstvo v rámci svojej kompetencie. V nadväznosti na vyššie uvedené rozhodnutie ESD C-22/2012 je dôležité upriamiť pozornosť na to, že ESD vo výroku tohto rozsudku zámerne neuviedol, že povinné zmluvné poistenie "kryje" aj nároky pozostalých, ale iba to, že toto poistenie "má pokrývať"' aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám, ktoré boli usmrtené pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo. Z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. vyplýva, že toto ustanovenie nepokrýva uvedený druh nemajetkovej ujmy, ale kryje iba "škodu na zdraví", pričom škodu na zdraví a nemajetkovú ujmu Občiansky zákonník jasne od seba odlišuje. ESD v rámci výkonu svojej právomoci v citovanom rozsudku nekonštatoval, že ustanovenie § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. a ustanovenia § 11 a nasl. a § 420 a nasl. sú v rozpore s právom EÚ (konkrétne so smernicami, ktoré sú vo výroku rozsudku ESO citované). V SR platí princíp písaného práva, čo je v protiklade s princípom sudcovskej tvorby práva. Na základe uvedeného ani rozhodnutie ESD (ani rozhodnutia národných súdov) nemá subsidiárny právny účinok na právny poriadok SR v tom zmysle, že ním alebo prostredníctvom neho majú vypĺňať medzery v platnom právnom poriadku SR, a tým menej tam, kde je právo dané výslovnou právnou úpravou. Je nesporné, že súkromné právo členského štátu. ak sa neprieči právu EU, je oprávnený vykladať iba národný súd, ktorý vychádza z platnej právnej úpravy, ktorá je v danej veci zakotvená v zákone č. 381/2001 Z. z. a v Občianskom zákonníku. Súdnymi rozhodnutiami nemožno meniť rozsah poistného krytia nad rámec zákonov a poistnej zmluvy, pretože sa tým zasahuje nielen do súkromnoprávnych zmluvných vzťahov, ale najmä do verejnoprávnej regulácie poisťovníctva. Z opatrnosti k výške odškodnenia požadovaného žalobcami uviedol, že nie je jasné, na základe čoho sa žalobkyňa 1/ domáha náhrady nemajetkovej ujmy práve vo výške 70.000,-Eur a žalobca 2/ a žalobkyňa 3/ vo výške 30.000,-Eur a od čoho sa odvíjajú tieto sumy. Preto žiadal žalobu voči žalovanému 3/ ako nedôvodnú zamietnuť.

4. Žalovaný 1/ vo vyjadrení doručenom súdu dňa 12.07.2017 uviedol, že skutok, ktorý sa stal plne ľutuje, nakoľko naozaj došlo k rodinnej tragédií. Tento skutok úplne zmenil celý môj život, tieto dôsledky si ponesiem do konca života a moja psychická trauma je obrovská. Toho času som bez pracovného

pomeru, môj stav mi doteraz neumožňuje vykonávať akúkoľvek prácu. Súhlasím so žalobou v časti, v ktorej žalobcovia uvádzajú, že som spôsobil dopravnú nehodu 7. decembra XXXX, v dôsledku ktorej skutočnosti som bol Okresným súdom Trnava z 15. decembra 2016 sp. zn. 9T/82/2016 uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1,2 písm. a) Trestného zákona s použitím § 138 písm. h) Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona s použitím § 138 písm. h) Trestného zákona, za čo som bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov s tým, že výkon trestu odňatia slobody mi bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní štyroch rokov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo akéhokoľvek druhu v trvaní päť rokov. Súd poškodených odkázal na náhradu škody na civilný proces. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 15. decembra 2016. Je toho názoru, že žalovaný 3/ má pasívnu vecnú legitimáciu.

5. Žalobcovia na výzvu súdu v zmysle § 167 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) uviedli, že z vyjadrenia žalovaného 1/ vyplýva, že nepopiera, že je daná jeho pasívna vecná legitimácia ako škodcu v tomto spore. Spornou preto zostáva len samotná výška nároku, ktorý je žalovaným 1/ uznaný. Zotrvali na tom, že pasívna vecná legitimácia poisťovateľa motorového vozidla, ktorým bola zapríčinená dopravná nehoda je v spore o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch pozostalých obetí po dopravnej nehode daná. Majú za to, že neexistuje dôvod, aby v prípade náhrady nemajetkovej ujmy mala byť zodpovednosť poisteného upravená v zákone o povinnom zmluvnom poistení; označenie ujmy na zdraví zahŕňa v sebe všetky druhy škôd bez ohľadu na to, či ide o ujmu majetkovú alebo nemajetkovú; že vnútroštátne orgány aplikácie práva sa majú vždy usilovať o eurokonformný výklad vnútroštátneho práva; poslaním dotknutých smerníc nie je stanovenie povinnosti prijať presne určené formy zodpovednosti, ale požiadavka, aby všetky formy zodpovednosti za škodu v súvislosti s prevádzkou motorových vozidiel boli pokryté poistením. Z Uznesenia Ústavného súdu SR zo dňa 16.10.2016 sp. zn. III ÚS 666/2016 vyplýva neudržateľnosť právneho posúdenia deklarovaného Najvyšším súdom SR sp. zn. 3Cdo/301/2013 zo dňa 31.03.2016, keď za určitých okolností musia slovenské orgány aplikujúce právo - aj súdy - skúmať nielen vôľu zákonodarcu, ale aj vôľu únijného tvorcu zodpovedajúcej právnej regulácie, ktorá je z hľadiska právnej relevancie úpravy správania subjektov práva v právnych vzťahoch postavená na roveň, ba niekedy aj nad vôľu zákonodarcu. K výške náhrady nemajetkovej ujmy uviedol, že súd vychádza zo svojej úvahy. Následne pokračovali v citácii právnej teórie, keď v zásade jedinými kritériami, ktorým sa súd musí pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy spravovať, sú závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Princíp primeranosti náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá je spôsobilá aspoň sčasti zmierniť dôsledky neoprávneného zásahu umožňuje, aby výška náhrady na jednej strane nevytvárala priestor pre obohacovanie sa, ale na druhej strane umožňovala spravodlivé zadosťučinenie pozostalých. Úvaha súdu pri vyčíslovaní nároku musí mať jasnú štruktúru a musí byť vedená výlučne kritériami formulovanými zákonom. Ustálená súdna prax založila systém určenia primeranosti a spravodlivosti peňažnej výšky nemajetkovej ujmy na porovnávaní závažnosti ujmy, následkoch ujmy a miere zavinenia. U žalobcov má závažnosť vzniknutej ujmy podobu zásahu mimoriadne významného, veľmi hlbokého, no najmä nereparovateľného, k odčineniu ktorého nepostačuje žiadna morálna ani hmotná satisfakcia. Ujma žalobcov je v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného 1/ a túto ujmu je vzhľadom k jej intenzite a nepriaznivému následku, potrebné považovať za jav neodvrátiteľný. Stratu manžela a otca žalobcovia prekonávali a doposiaľ prekonávajú len veľmi ťažko, vzniknutá trauma je zo života žalobcov prakticky neodstrániteľná. V žiadnom ohrade tak prípadné ospravedlnenie ako morálne zadosťučinenie nemožno považovať za dostačujúcu formu satisfakcie (ani to nie je súčasťou rozhodovacej praxe súdov). Skutok žalovaného 1/ je tak zavineným trestným činom, ktorý predstavuje najvyššiu formu protiprávneho zásahu (nejedná sa o priestupok ani delikt). Trestný zákon v našej spoločnosti ochraňuje najdôležitejšie záujmy a ochrana života je v ňom uvedená ako najvyššie uznávaná spoločenská hodnota. Mimo iné aj na základe trestného činu a ďalšom porušení povinností došlo k neodčiniteľnej ujme a deštrukcii rodinných a vôbec interpersonálnych vzťahov žalobcov s nebohým manželom a otcom (zásah najvyššej intenzity). Počas vyšetrovania príčin a okolností vzniku dopravnej nehody okresným riaditeľstvom policajného zboru nebolo preukázané, že na vznik nehody mali vplyv iné okolnosti a činitelia (napr. nebohý), práve naopak, nehoda bola zapríčinená výlučne porušením dôležitej právnej povinnosti, ktorú žalovanému 1 ako vodičovi motorového vozidla ukladá zákon o cestnej premávke. Samotná ľútosť či ospravedlnenie porušovateľa práva - žalovaného 1/ - za spôsobený následok často nie sú primerané tomuto následku a niekedy sú motivované len snahou o získanie poľahčujúcich okolností a teda i čo najnižšieho trestu. Žalobcovia sú v dôsledku tragickej straty manžela a otca pre ťažkú depresiu v starostlivosti psychiatrov, pričom dokážu v bežnom živote fungovať iba za liečby antidepresívami. K intenzite zásahu od ich

práv navrhli vykonať dokazovanie výsluchom svedkom, pričom v priebehu konania zotrvali na výsluchu jedného z nich, priateľa žalobcu 2/ P. L..

6. Žalovaný 3/ na výzvu súdu v zmysle § 167 ods. 4 C.s.p. vo vyjadrení doručenom súdu dňa 14.11.2017 zotrval na svojom právnom posúdení nedostatku jeho pasívnej vecnej legitimácie odvolávajúc sa na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/219/2016 zo dňa 15.05.2017 a odlišné stanovisko sudcu Ústavného súdu JUDr. D. P. v rozhodnutí II. ÚS 847/2016 zaoberajúcim sa priamym a nepriamym účinkom smerice ako základu pre výklad contra legem vnútroštátneho práva so záverom, že zákon č. 381/2001 Z. z. nie je možné vykladať eurokonformným výkladom.

7. Žalovaný 1/ na výzvu súdu v zmysle § 167 ods. 4 C.s.p. vo vyjadrení doručenom súdu dňa 14.11.2017 doplnil skutkové tvrdenia v tom, že výška požadovanej sumy je absolútne neprípustná. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch predstavuje peňažnú satisfakciu. Jej základným znakom je to, že predpokladaná ujma sa nijak preukázať ani vyčísliť nedá a je teda vecou voľnej úvahy súdu, ktorý sa nemôže určiť svojvoľne, ale súd musí prihliadať na závažnosť vzniknutej ujmy, ako aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo. Týmto poukazuje na základný fakt a to, že došlo k neúmyselnej dopravnej nehode, z ktorej následky má taktiež aj on v dôsledku tragickej straty príslušníka rodiny - strýka. Túto skutočnosť si žiaľ žalobcovia neuvedomujú. Odo dňa tragédie je nezamestnaný, jeho stav mu nedovoľuje zamestnať sa, napriek tomu som sa o to pokúšal, ale fyzické a duševné zdravie mu nedovolili v zamestnaní pokračovať a následne bol prepustený. Má vážne zdravotné ťažkosti ako aj psychické v podobe ťažkej depresie, bez liečby antidepresívami nedokáže normálne fungovať. Jeho nepriaznivý psychický a duševný stav mu doteraz a neustále zhoršuje protistrana a to tým, že neustále dostáva výhražné odkazy voči svojej osobe a voči jeho najbližším, zverejňujú urážlivé a výhražné príspevky na sociálnej sieti. Tieto tvrdenia môže preukázať dôkazmi, ktoré predloží na súde. Žalobcovia tvrdia, že v dôsledku tragickej straty manžela a otca majú ťažkú depresiu, sú v starostlivosti psychiatrov a nedokážu fungovať v bežnom živote iba za liečby antidepresívami. S týmto tvrdením by aj súhlasil a plne ho podporil, avšak skutočnosť je taká, že pravdivosť týchto údajov sa nezakladá absolútne na pravde, nakoľko dôkazy, ktoré môže na súde predložiť, hovoria úplný opak.

8. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie, na ktorom po prednese žaloby a vyjadrenia sa žalovaných k prednesu vykonal dokazovanie výsluchom žalobcov 1/, 2/, 3/, výsluchom žalovaného 1/, 2/, výsluchom svedkyne S. T., svedka P. L., výsluchom svedkyne F. Q. a S. W., lekárskymi nálezmi Pro vobis s. r. o. a psychiatrickej ambulancie k žalobkyni 1/ a 3/ a k žalobcovi 2/, fotografiami z verejnej sociálnej siete (Facebook) žalobkyne 3/, písomnými vyjadreniami, zmluvou o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere a Dodatkom č. 1, potvrdeniami Sociálnej poisťovne k žalobcom 1/ až 3/ o nemocenských dávkach, pripojeným spisom sp. zn. 9T/82/2016, ako aj ostatným spisovým materiálom na vec sa vzťahujúcim a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci.

9. Právny zástupca žalovaných 1/ a 2/ v písomnom vyjadrení dňa 11.04.2018 uviedol, že zo žaloby nie je jednoznačne zrejmé, akým výpočtom resp. akým spôsobom žalobcovia určili výšku nemajetkovej ujmy, uvádzajú len, že ju považujú za primeranú. Ich zdôvodnenie je všeobecné, bez definovania z čoho vychádzali pri stanovení výšky nemajetkovej ujmy. Podľa Európskeho súdu pre ľudské práva priznaná finančná náhrada by nemala byť neprimeraná iným finančným kompenzáciám, napr. výške náhrady za utrpenie a bolesť. Z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/171/2008 priznávanie premrštených súm by mohlo viesť k bezdôvodnému obohacovaniu sa a dokonca by mohlo bagatelizovať niektoré ujmy na základných právach. Atribút primeranosti je vodiacim parametrom proporcionálneho spravodlivého zadosťučinenia. ktorý je rozhodujúcim kritériom priznávania odškodnenia, aby bol dosiahnutý účel kompenzácie, inak napriek poskytnutému odškodneniu by sa poškodení mohli naďalej kvalifikovať ako obete porušenia Dohovoru o ľudských právach. Na druhej strane pri zachovaní proporcionality, výška relutárnej (peňažnej) satisfakcie nesmie byť prostriedkom bezdôvodného obohatenia a pôsobiť na škodcu likvidačne. (rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 29. júna 2016, sp. zn. 10Co/566/2015). Rozhodujúcim pri priznávaní zadosťučinenia je preto zvažovanie individuálnych okolností prípadu. Výška náhrady nemajetkovej ujmy musí tiež odrážať všeobecne zdierané predstavy o spravodlivosti. Judikatúra súdov v oblasti ochrany osobnosti sa zhoduje na primárnom význame vyrovnávacieho charakteru náhrady nemajetkovej ujmy, resp. zmiernení nepriaznivého následku neoprávneného zásahu (Krajský súd v Trnave sp. zn. 10Co/566/2015). Priznaná výška náhrady nemajetkovej ujmy nemá pôsobiť likvidačne, ale predstavuje základné štandardné kompenzovanie zmiernenia ujmy žalobcov v prípade, kedy navrátenie do pôvodného stavu neprichádza do úvahy. Náhrada nemajetkovej ujmy

žalobcov v zmysle zásad slušnosti a naplnenia požiadavky morálnej správnosti, ktorá je predovšetkým požiadavkou spravodlivosti, je spôsobilá naplniť reštitučnú podstatu kompenzácie. Žalovaný 1/ úprimne ľutuje spáchanie skutku. Nebohý bol strýkom žalovaného 1/ a bratom žalovaného 2/. Od dopravnej nehody trpí žalovaný 1/ pocitmi úzkosti a následkami jeho nedbanlivostného konania sa do dnešného dňa psychicky nevyrovnal. Od nehody sa rapídne zhoršila kvalita života žalovaného 1/.

10. Žalovaný 3/ v rámci vyjadrenia k prednesu uviedol, že poškodeným z titulu povinného zmluvného poistenia vyplatili všetky uplatnené nároky na náhradu škody. Žalobkyni 1/ vyplatili všetky nároky, ktoré si uplatnila z predložených správ psychiatra. Pokiaľ by z jej strany došlo k uplatneniu nároku na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia, boli by aj tieto uhradili, ak by boli preukázané a odôvodnené. Má za to, že výška uplatnenej nemajetkovej ujmy je neprimerane vysoká. Poukázal na výšku odškodňovania obetí násilných trestných činov podľa zákona č. 215/2006 Z. z., kde sa uvádza, že v prípade usmrtenia poškodenej osoby oprávneným patrí odškodnenie vo výške 50-násobku minimálnej mzdy, ktorá so rozdeľuje rovnakým dielom medzi nich. Pokiaľ by sme mali analogicky aplikovať na danú vec, a vychádzali by sme z výšky minimálnej mzdy v roku 2015, kedy došlo k zásahu do osobnostných práv, výška pre všetkých poškodených by bola 19.000,-eur spolu (380,-Eur min. mzda x 50). Tu ale nejde ani o násilný trestný čin, ale o nedbanlivostný trestný čin, preto výška odškodnenia by nemala byť vyššia pri nedbanlivostnom trestnom čine v porovnaní s násilným trestným činom. Na pojednávaní dňa 07.11.2018 predložil potvrdenie o vyplatení náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyni 1/ vo výške 2. 649,-Eur za 150 bodov x 17,66 Eur prostredníctvom VOTUM a. s.

11. Žalobkyňa 1/ na pojednávaní uviedla, že v ten deň išli svoju cestu do práce s manželom. Žalovaný 1/ do nich napálil autom. Nevedela, čo sa stalo, lebo nemohla dýchať. Bola v bezvedomí. Keď sa prebrala, mala krvavé ruky. Nevedela, čo sa stalo. Vystúpila z auta a začala kričať. Niekto pri nich zastavil, povedali jej, aby otočila kľúčom v aute, nech sa vypne. Keď to išla urobiť, videla manžela ako chrčí. Keď prišla sanitka, tak im hovorila, nech zoberú najprv jeho. Ju zobrali na JIS do novej nemocnice. Pýtala sa na manžela, tam jej povedali, že on je v starej nemocnici. Až vo štvrtok jej povedali, že manžel zomrel. Dopr. nehoda sa stala 07.12.2015 - to bol asi pondelok. Nemohla ísť manželovi ani na pohreb, lebo bola stále v nemocnici, nemohla dýchať, chodiť, mala vývod na vylučovanie. Syn vtedy býval v F.. Dcéra mu volala čo sa stalo. Deti museli vybavovať pohreb otcovi sami, bez nej. Boli psychicky na tom zle, a všetko museli vybavovať bez nej. Aj za ňou chodiť museli a pretvarovať sa, že sa nič nedeje, že otec žije. S manželom bola od 18 rokov, mali dobré manželstvo. Boli spolu 29 rokov. Spolu chodili do roboty, z roboty, na nákupy. Do šenku nechodil, vypil si len príležitostne. Položilo ju to všetko dole. Navštevovala psychiatra, lebo všade videla manžela, kde som sa pohla. Chodila k MUDr. X. v Galante. Dcéra bola na tom tiež zle, musela navštevovať psychiatra, aj syn. Syn mal tiež dobrú robotu v F., ale musel to nechať a prísť domov, aby jej pomáhal. Mala hypotéku, nevládala to sama. Syn sa ledva tu zamestnal, lebo je inak orientovaný a každý ho odsudzoval. Hypotéku má na dom v ČSOB. Nevládala to splácať, lebo som bola päť mesiacov na PN po havárii, potom nastúpila do práce, ale potom bola na PN 3 mesiace, má problémy s chrbticou. Má ich doteraz. Dcéra tiež nechala robotu, lebo chodila k psychiatrovi. PN bola 1 rok. Nastúpila do práce, ale bola mimo, všetko čo robila, robila zle, tak zas musela ísť na PN. Teraz tu zostala takto sama. Stále to má pred očami, čo sa stalo. V robote sa tiež nemohla sústrediť na prácu, robila chyby. Aj zdravotný stav jej to nedovoľoval. Tak bola zasa PN. Pracovala v Bekaert Hlohovec. Nemá pomoc od nikoho, ak sa jej niečo pokazí, musí hľadať opravára. Predtým to robil manžel. Aj po finančnej stránke aj po citovej stále ten manžel chýba. Z jedného platu sa to nedá. Deti, keď jej aj niečo dajú, ale tiež im nemôže zobrať všetko. Musí aj im niečo nechať. S manželom mali veľmi dobrý vzťah, partnerský aj kamarátsky. Boli na seba veľmi naviazaní. Všade chodili spolu. Keď boli doma, mali robotu okolo domu, alebo išli na nákup. Keď prišli z práce, spravili si kávu a rozprávali sa, čo by ešte spravili. Aj vtedy v lete chceli vymeniť bránu, zámkovú dlažbu chceli robiť. Manžel bol veselý človek, stále mal humor. Málokedy sa rozčúlil, vytočil. Nič ho nevedelo rozhádzať. Aj v práci ho mali veľmi radi. Nemal žiadne zdravotné problémy, po lekároch nechodil, nič. Pracovali spolu v Bekaerte. Chodili spolu do roboty aj z roboty, mali tú istú smenu. Manžel nenavštevoval lekára, nemal problémy s tlakom, bol to zdravý chlap. Bol plný života a elánu. Po smrti manžela, už sa nemá komu vyžalovať. Deti majú svoj život. Ale keď bol manžel, mala sa komu vyžalovať. Teraz je to všetko preč. Deti si vás vypočujú a idú svoju cestu. Poľutujú vás, ale furt to nie je to, ako s manželom, či už vás pohladká alebo čo. Má známosť, ale nie je to zatiaľ vážne, stretli sa len párkrát. Približne mesiac dozadu začali spolu komunikovať. Zostatok hypotéky je 40.000,-Eur, pracuje, ale nepokryje ani splátku na hypotéku.

12. Žalobca 2/ vypovedal, že to budú 3 roky a stále nie je zmierený s tým, že otec nie je medzi nimi. Stále, keď príde domov, čaká že otec je tam. Je pre neho ťažké ísť aj na cintorín. Otec bol veľký optimista, bol to veselý človek. Vždy stál pri nás, bol mu veľkou oporou a aj sestre. Keď mu sestra volala čo sa stalo, tak tomu nemohol uveriť. Myslel si, že to je zlý sen. Išiel s priateľom z fabriky na vlak aj v špinavom oblečení na Slovensko. Bol to pre neho veľký šok. Nikdy nečakal, že sa toto môže stať. Keby nebolo rodiny z otcovej strany, nevie, kde by boli. Doteraz nevie, kde zobral silu a všetko so sestrou vybavil. Vyberať truhlu pre vlastného otca, vence. Tá pretvárka, keď chodili za mamou a tvrdili jej, že všetko je v poriadku, ok. Nevie kde zobral silu. Teraz je s priateľom v F., lebo tu si ťažko zháňal prácu. Pred mesiacom odišli do F., našiel si prácu lepšie ohodnotenú. S otcom boli stále v kontakte cez Skype, navštevovali sa. Neustále vidí obraz otca, jak leží v truhle. I keď to je tak dlhé obdobie, stále je to pre neho ťažké. On si túto smrť nezaslúžil. Vždy každému pomáhal. Takúto smrť by mu nikdy neprial. Mal s otcom veľmi dobrý vzťah, vždy mu pomáhal. Rodina už nie je taká, ten človek tam chýba, je tam prázdno. Chýba tam ten život, chýba otcovská ruka. Je to veľmi veľká prázdnota. Už to nie je ako voľakedy, stretli sa, zasmiali. Je to iba spomienka. Je to veľmi ťažké. Je ťažké prísť domov a nenájsť ho tam. Teraz je mimo SR. Doužíva lieky, ktoré ešte má, ale len v prípade, že má veľké napätie alebo stres. Keď je mimo SR, je to lepšie. Doma to bolo ťažie. Bolo tam napätie, videl ho tom. Ako to mama znáša a sestra, bolo pre ťažké. Keď je mimo SR, je to lepšie. Z domu odišiel, keď mal 18-19 rokov. Býval striedavo v ČR a v SR. Býval v W., potom sa vrátil, potom šiel do F., naspäť a teraz je druhýkrát v F.. Priateľ nie je zvyknutý na vidiek, je mestský typ. Je zvyknutý na mesto. Bol mu oporou vo všetkom. Keby nebolo jeho, nevie kde som. Navštívil psychológa, trvalo to asi 3-4 mesiace asi 2x do mesiaca.

13. Žalobkyňa 3/ vypovedala, že sa chystala do práce a nemala pojem, že sa stala nehoda. Chystala sa na poobednú smenu do práce, a zvonil jej telefón, že rodičia mali autonehodu. Bola v šoku, nevedela, čo má robiť, kam sa má točiť, ako má reagovať. Bol to strašný šok, stres. Volala bratovi, čo sa stalo. Spýtala sa na mamu, kde je čo je s ňou, povedali, že je v poriadku, je v nemocnici. Ale že otec to neprežil. V ten deň museli vybavovať odťahovku. Človek nevie kde má hlavu, odkiaľ zobrať peniaze. Museli sa rýchlo točiť. Utekala k tete, tá jej dala peniaze na odťahovku. Volala bratovi, ktorý bol v práci. Ten tomu nechcel veriť. Keď prišiel na Slovensko, išli pozrieť mamu do nemocnice. Bola na tom zle. Z ohľadu zdravotného stavu jej nemohli povedať čo sa stalo, museli sa pretvarovať. Prišli za ňou, ona sa pýtala kde je otec a čo je sním. Museli jej povedať, že je v poriadku, že je zdravý. Bolo to veľmi ťažké. Museli vybavovať pohreb. Nemali žiadne skúsenosti. S tým im pomohol otcov brat. Museli vybavovať všetky veci, vence. Bolo to hrozné. Nemohla chodiť do práce, lebo bola na tom psychicky zle. Nemohla sa sústrediť na prácu, musela vyhľadať psychologičku. Uzavrela sa. Strašne ju to položilo. Otec bol pre ňu vzor. Táto strata nás položila všetkých, aj brata aj mamu. S otcom mala veľmi pekný vzťah. Keď jej bolo ťažko, stačilo, že sa na ňu usmieval, a všetko ju prešlo. Bol také vysmiate slnko. Vedel sa s nimi porozprávať, pomôcť im, viesť ich na dobrú cestu. Bol veľmi dobrý človek, otec, manžel, je ho veľká škoda. Pred nehodou mali veľmi pekný vzťah, hlavne s bratrancom - žalovaný 1/. Veľmi ju to mrzí. Nikto to nečakal. Navštevovali sa. Pracovný pomer ukončila cca 9 mesiacov po autonehode, odvtedy je evidovaná ako nezamestnaná. Impulzom na podanie žaloby bolo, že už to finančne nezvládajú, chýba im otcov plat, nezvládajú to finančne.

14. Žalovaný 1/ vypovedal, že v trestnom konaní z toxikologického posudku vyplýva, že nebol pod vplyvom drog. Je mu to ľúto, bol to jeho strýko. To je asi 1% možnosť, že sa zrazí so svojím ujom. Trápi sa preto. Pomáhali sme im so strýkom. Nenavštevuje psychológa, drží ho manželka. Má ročného syna, má čo robiť, aby sa postaral o neho. Nespravil to naschvál, mal aj zranenia. Z nehody si nepamätá nič, zobudil sa v nemocnici. Keby mu zomrel otec, tak nechodí na diskotéky ani na oslavy, nechodí spievať na svadbu. Má na to 20 svedkov, je to hanba ako svet. Ujo si tiež nezaslúžil, aby jeho manželka mala dva roky po smrti nový vzťah. Tiež to ako rodina počúva stále dokola, že žalobkyňa 1/ zarába 1.000,-Eur. Po nehode bol stále urážaný aj s rodinou, až kým sestra žalobkyni 1/ nezavolala a nedohovorila jej, aby mu dali pokoj aj jeho rodine. V čase nehody cestoval do práce, aktuálne nie je zamestnaný, manželka je na materskej dovolenke, študuje dennou formou VŠ - sociálnu prácu v Trnave na Univerzite Cyrila a Metoda. A spláca nemocenské žalobkyni 1/ na účet Sociálnej poisťovne, ktorá si voči nemu regresne uplatnila úhradu výdavkov vyplatených žalobkyni 1/ v súvislosti s dopravnou nehodou a následkami. Po nehode žalobcom nejaké neposkytli finančné prostriedky. S Otcom (žalovaný 2/) sa snažili, že im pomôžu, aj v domácnosti aj finančne, aby sa neťahali po súdoch. Odmietli. V trestnom konaní pred súdom prejavil ľútosť, priamo pred žalobcami nie, nemal na to odvahu. Proste to nedokázal, postaviť sa im zoči voči. Splácam Sociálnej poisťovni asi 130,-eur mesačne. Na dieťa poberá rodičovský príspevok,

z toho žijú, zostáva im 80,-eur. Pomáha im svokor a otec. Býva u svokrovcov, neplatí im nič. So všetkým im pomáha svokor. Býva tam preto, lebo sa vo svojej dedine necítil dobre. Býva teraz v D. u svokrovcov.

15. Žalovaný 2/ na pojednávaní uviedol, že syn je tiež na tom zle, ako po psychickej aj finančnej stránke. Za sestrou (žalobkyňou 1/) bol, ponúkol jej pomoc aj s pohrebom, ak bude niečo potrebovať opraviť v dome, že je tam. Vzťah k rodine žalobcov bol veľmi dobrý. Keď brali hypotéku, všetko na dome sestry im porobil - elektrinu, vodu, odpad, strechu, dlažby, všetko čo sa dalo. Má ešte 7 sestier, aj tým tak pomohol. Po nehode sa vzťah zmenil o 100 stupňov. Začali sa vyhrážky na synovu rodinu. Ani na pohreb m nešiel, čo sa im vyhrážali bratia zosnulého švagra. Na facebooku písali, že náš vnuk je postihnutý, hneď ako sa narodil. Vyhrážali sa synovi, že sa pomstia, nenechajú to tak. Aj na pohrebe, čo mi vraveli ostatní. Pracuje ako živnostník, nemá toľko zákaziek. Priemerný mesačný zárobok je cca 800,-€. Z toho pomáha aj synovi. Mesačné výdavky má cca 1.000,-eur. Žije od výplaty do výplaty, nič neušanuje. Žije s mamou, tá má vlastné hospodárenie a má manželku. Po nehode išiel som do nemocnice za sestrou (žalobkyňa 1/). Aj neter (žalobkyňa 3/) prišla. Ponúkol jej pomoc v domácnosti. Neteri dal číslo na človeka, ktorý pomôže vybavovať veci pri pohrebe. Bol za nimi po tom, čo sa to stalo, tam plakali, aj s rodičmi. Akonáhle ale prejavili ľútosť, začali s tými vyhrážkami, rodina sa uzavrela, viac sa nedalo.

16. Z lekárskych nálezov psychiatrickej ambulancie MUDr. X. k žalobkyni 1/ vyplýva prijatie záveru po vyšetrení dňa 19.01.2016 v stanovení diagnózy postraumatická stresová reakcia s obligátnou psychofarmakoterapiou s vykonanou kontrolu dňa 07.03.2013 a 20.09.2017. Z lekárskeho nálezu psychiatra MUDr. D. k žalobcovi 2/ vyplýva prijatie záveru po vyšetrení dňa 09.10.2017 úzkostne-depresívna porucha reakt.

17. Z potvrdení Sociálnej poisťovne o nemocenských dávkach k žalobcov1/ až 3/ vyplýva, že žalobkyňa 1/ bola v čase dopravnej nehody (dátum vystavenia potvrdenia o nemocenských dávkach 05.09.2018) zamestnaná v Bekaert Hlohovec, a. s. s poberaním nemocenskej dávky v období bezprostredne nasledujúcom po dopravnej nehode od 12/2015 do 04/2016 v sume cca 474,-Eur mesačne, žalobkyňa 3/ poberala nemocenskú dávku od 18.12.2015 do 31.03.2016 v sume cca 2367,-Eur mesačne, žalobca 2/ nebol evidovaný v Sociálnej poisťovni v rozhodnom období.

18. Z pripojeného spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 9T/82/2016 vyplýva, že tak do podanej obžaloby prokurátorom Okresnej prokuratúry Trnava ako ani v rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 15.12.2016 nie je do výrokovej skutkovej a právnej vety poňaté žalobcami v priebehu konania uvádzané spáchanie prečinu usmrtenia z nedbanlivosti spáchaného závažnejším spôsobom konania a prečinu ublíženia na zdraví spáchaného závažnejším spôsobom konania - v oboch skutkoch porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona - pod vplyvom omamných alebo psychotropných látok. Z vyšetrovacieho spisu č. ORP 281/1 - VY- TT- 2016 - Bd vyplýva, že dňa 07.12.2015 o 7,00hod bol žalovanému 1/ odobratý materiál - krv a moč na akútne toxikologické vyšetrenie na výzvu Okresného riaditeľstva PZ, ODI v Trnave, pričom z výsledkov toxikologicko-chemickej analýzy krvi vyplýva negatívny skríning omamných, psychotropných látok a liečiv (na č. l. 206). Z prepúšťacej správy Traumatologicko - ortopedickej kliniky Fakultnej nemocnice Trnava zo dňa 14.12.2015 vyplýva pozitívny nález amfetamínu a metamfetamínu v moči + etanol 0,04g/l (na č. l. 242-243).

19. Zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. XXXXXXXX/XXXXXXXXX vyplýva uzavretie zmluvy o mimoriadnom medziúvere vo výške 44.000,-Eur medzi ČSOB stavebnou sporiteľnou, a. s. a žalobkyňou 1/ ako dlžníkom a jej nebohým manželom F. F. ako spoludlžníkom dňa14.10.2015. Dňa 19.01.2016 uzavrela žalobkyňa 1/ s veriteľom Dodatok č. 1 k Zmluve o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. XXXXXXXX/XXXXXXXXX s dojednaným odkladom mesačných splátok na obdobie od 01.01.2016 do 30.06.2016 s tým, že od 01.07.2016 bude mesačná splátka predstavovať 296,16 Eur.

20. Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

21. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

22. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

23. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

24. Podľa § 15 Občianskeho zákonníka, po smrti fyzickej osoby patrí uplatňovať právo na ochranu jeho osobnosti manželovi a deťom, a ak ich niet, jeho rodičom.

25. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávnych predpisov nie je tým dotknutá.

26. Podľa § 427 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

27. Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z. z., poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve. Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení.

28. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

29. Pri uplatnenom nároku na náhradu nemajetkovej ujmy musia byť splnené predpoklady vzniku zodpovednosti, a to: 1. zásah, ktorý je spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu (nemusí ísť o konkrétne porušenie, postačuje ohrozenie práv), 2. vznik nemajetkovej ujmy, 3. príčinná súvislosť medzi zásahom a vznikom nemajetkovej ujmy. Občianskoprávna ochrana osobnosti je založená na objektívnom zodpovednostnom princípe a preto na vznik zodpovednosti sa nevyžaduje subjektívny predpoklad v podobe zavinenia toho, kto neoprávnený zásah do osobnostného práva vykonal. Pokiaľ by však v dôsledku neoprávneného zásahu došlo ku škode, uplatnenie ďalšieho druhu občianskoprávnej zodpovednosti, t. j. zodpovednosti za škodu podľa § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka je viazané na existenciu zavinenia subjektu zásahu. Subjektívny prvok zavinenia má však význam pri určovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka v rámci zohľadnenia okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo.

30. Taktiež nevyhnutnou podmienkou pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy je, že sa priznanie žiadnej inej formy morálneho zadosťučinenia nezdá s ohľadom na okolnosti prípadu postačujúcimi, a to bez ohľadu k tej skutočnosti, či žalobca voči žalovanému uplatnil aj nárok na náhradu škody/ujmy. Teda ide o prípad, kedy vzniknutú ujmu nemožno z nejakého dôvodu prostredníctvom žiadnej z foriem morálneho zadosťučinenia primerane zmierniť. Toto posúdenie je predmetom voľnej úvahy súdu, ktorý ale bude musieť vychádzať jednak z jednotlivých okolností, ako aj z celkovej povahy konkrétneho prípadu. Ďalšou podmienkou je, že v dôsledku neoprávneného zásahu došlo ku zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v značnej miere alebo k zásahu do práva na ochranu osobnosti v iných prípadoch obdobnej závažnosti. Keďže uloženie zadosťučinenia v peniazoch plní satisfakčnú funkciu, je treba pociťovanie a prežívanie tejto nemajetkovej ujmy hodnotiť vždy objektívne prihliadnuc ku konkrétnej situácii, za ktorej k neoprávnenému zásahu došlo (tzv. konkrétne uplatnenie objektívneho kritéria), ako i k osobe postihnutej fyzickej osoby, hlavne k jej veku a k jej postaveniu (tzv. diferencované uplatnenie objektívneho kritéria).

31. Uplatnenie konkrétneho a diferencovaného objektívneho hodnotenia znamená, že o zásahu do práva na súkromie spolu s priznaním nároku na nemajetkovú ujmu v peniazoch pôjde len vtedy, keď z konkrétnej situácie, za ktorej k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, ako i s prihliadnutím k záujmom dotknutej fyzickej osoby, možno spoľahlivo vyvodiť, že by vzniknutú

nemajetkovú ujmu vzhľadom k jej intenzite, rozsahu a trvania ako závažnú pociťoval každý, nachádzajúci sa na mieste a v postavení postihnutej fyzickej osoby. Takto chápané objektívne kritérium vylučuje, aby sa pre hodnotenie, či došlo alebo nedošlo k naplneniu zákonných podmienok podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, stali rozhodujúcimi subjektívne pocity samotnej postihnutej osoby (subjektívne kritérium). Je treba vylúčiť stav, kedy budú za relevantné považované výlučne subjektívne psychické reakcie jednotlivých individualizovaných fyzických osôb, alebo reakcie, ktoré sa môžu často diametrálne odlišovať. Pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy s peniazoch súdom sa výška určuje jednorazovou čiastkou a zákon pri určení tejto výšky nestanovuje žiadne medze. Stanovuje však dve podstatné kritéria taxatívne uvedené v § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka a to závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a široko chápané okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, ktorú zákonnú úpravu je súd povinný rešpektovať.

32. Výška peňažnej náhrady je predmetom voľnej úvahy súdu, keďže zákon nestanovuje ani rámcové čiastky pre odškodnenie nemajetkovej ujmy. Preto súd musí prihliadnuť okrem závažnosti vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo, tak ako je vyššie uvedené, k naplneniu požiadavky účinného primeraného zadosťučinenia za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ale i k požiadavke nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie. Vodiacimi parametrami proporcionálne spravodlivého zadosťučinenia je atribút primeranosti, ktorý je rozhodujúcim kritériom priznávania odškodnenia, aby bol dosiahnutý účel kompenzácie, inak napriek poskytnutému odškodneniu by sa poškodení mohli naďalej kvalifikovať ako obete porušenia Dohovoru o ľudských právach. Na druhej strane pri zachovaní proporcionality, výška relutárnej (peňažnej) satisfakcie nesmie byť prostriedkom bezdôvodného obohatenia a pôsobiť na škodcu likvidačne. Rozhodujúcim je preto zvažovanie individuálnych okolností prípadu. Výška náhrady nemajetkovej ujmy musí tiež odrážať všeobecne zdieľané predstavy o spravodlivosti. Judikatúra súdov v oblasti ochrany osobnosti sa zhoduje na primárnom význame vyrovnávacieho charakteru náhrady nemajetkovej ujmy, resp. zmiernení nepriaznivého následku neoprávneného zásahu (keďže nemajetková ujma vzniknutá porušením osobnostných práv sa vo všeobecnom slova zmysle ani nedá odškodniť a rozsah vzniknutej nemajetkovej ujmy nemožno exaktne kvantifikovať a vyčísliť). V náleze Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. 1568/09 bol konštatovaný zásah do práva na ochranu osobnosti civilným deliktom a primerané zadosťučinenie označené za jednu z civilnoprávnych sankcií, ktorá má odrádzať rušiteľa chránených osobnostných statkov a jeho možných nasledovníkov protiprávneho konania a byť tak nástrojom prevencie (prisúdená výška náhrady síce nesmie byť pre zodpovedný subjekt likvidačná, avšak musí pôsobiť na zodpovedný subjekt tak, aby sa snažil obdobným zásahom do práva na súkromný život, spôsobený hrubou nedbalosťou svojich zamestnancov, predchádzať a to obzvlášť v situácii, že sa jedná o zdravotnícke zariadenie - nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 2844/14 z 22. decembra 2015).

33. Kritériu primeranosti priznávanej peňažnej satisfakcie priamo úmerne zodpovedá aplikácia tzv. „statusu obete“ podľa čl. 34 Dohovoru o ľudských právach, ktorú objasnil Európsky súd pre ľudské práva v prípade X. proti Taliansku v rozhodnutí zo 6. marca 2007 sťažnosť č. XXXXX/XX, ako i v prípade X. v. Slovenská republika v rozhodnutí z 9. októbra 2007 č. sťažnosti XXXX/XX. Európsky súd pre ľudské práva uviedol, že pokiaľ má náprava kompenzačný charakter, jej výška nemusí byť rovnaká, akú by priznal v porovnateľných prípadoch súd, nesmie však byť zjavne neprimeraná okolnostiam prípadu, pričom pri posudzovaní tejto primeranosti je potrebné zohľadňovať aj životnú úroveň v danej krajine, a tiež to, či priznaná suma nevybočuje z právnej tradície v danej krajine, a aj to, ako rýchlo sa jej sťažovateľ domohol.

34. Z vykonaného dokazovania došiel súd k záveru, že podaná žaloba je dôvodná v celom rozsahu, pričom predmetom sporu bola výlučne výška primeranej náhrady nemajetkovej ujmy, ktorú žalobcovia, každý jednotlivo, utrpeli, nie predpoklady vzniku tohto nároku. Procesná obrana žalovaného 3/ spočívala v námietke jeho pasívnej vecnej legitimácie. V predmetnej veci najvyššie súdne i akademické autority zastávali odlišné právne názory a výklady. Najvyšší súd Slovenskej republiky v záujme jednotného výkladu a jednotného používania zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov zverejnil právoplatné súdne rozhodnutie zásadného významu v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 8/2018, a to rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 MCdo 1/2016 z 31. júla 2017 s právnou vetou: „Škodou pre účely zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obete dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. V spore o náhradu takejto ujmy je poisťovňa pasívne legitimovaná“, v ktorom poukazuje na historický vývoj právneho poriadku povojnovej Československej republiky a v jej

rámci Občianskeho zákonníka resp. relevantnej úpravy týkajúcej sa materiálnej a nemateriálnej ujmy, pričom došiel k záveru, že rozširujúci výklad pojmu škoda pre účely zodpovednostného zákona je pritom aj ústavne konformným, pretože zmierňuje, resp. odstraňuje disproporciu medzi zákonným úrazovým poistením, t. j. poistením pri pracovných úrazoch, a povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou motorového vozidla. Ak totiž dôjde pri dopravnej nehode k úmrtiu zamestnanca, ustanovenie § 94 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (v znení neskorších zmien a doplnení) zakladá pozostalým, ktorými sú manžel alebo manželka a nezaopatrené dieťa, nárok na jednorazové odškodnenie vo výške 730-násobku denného vymeriavacieho základu, najviac však vo výške 46 485,40 € (u manžela alebo manželky). Toto odškodnenie, i keď je limitované, nie je nič iné ako náhrada nemajetkovej ujmy, poskytovaná z úrazového poistenia. Niet žiadneho rozumného dôvodu, pre ktorý by náhrada nemajetkovej ujmy pozostalých pri usmrtení ich blízkeho ako zamestnanca pri dopravnej nehode mala byť predmetom poistného krytia (aj keď podľa iného zákona), zatiaľ čo v prípadoch, ak by nešlo o zamestnanca, by to tak byť nemalo.

35. Súd prvej inštancie tak mal za to, že je daná pasívna vecná legitimácia žalovaného 3/. Zásah do osobnostných práv žalobcov - do práva na súkromný a rodinný život - v dôsledku ktorého utrpeli psychickú ujmu (nemateriálnu alebo nemajetkovú škodu na zdraví), bol spôsobený prevádzkou motorového vozidla, na ktoré sa vzťahovalo povinné zmluvné poistenie, zodpovednosti za škodu u žalovaného 3/. Preto žalobcom prislúchalo právo, aby im tento poisťovateľ (žalovaný 3/) nahradil (ako poškodenému subjektu) žalobou uplatňovaný nárok. Povinnosť krytia poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú tretím osobám motorovými vozidlami je zabezpečená a definovaná právnou úpravou Európskej únie (rozsudok SD C-22/12 U., T. 39) a preto i v preskúmavanej veci je nutné riešiť spornú právnu otázku v súlade s komunitárnym právom (právna oblasť je harmonizovaná právom Európskej únie). Tzv. motorové smernice (smernica Rady 72/166/EHS z 24. apríla 1972 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2005/14/ES z 11. mája 2005 a smernica Rady 90/232/EHS zo 14. mája 1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, ako i smernica Rady 209/103/ES zo 16. septembra 2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel) na účely účinnej realizácie spoločného trhu smerujú na jednej strane k zabezpečeniu voľného pohybu motorových vozidiel nachádzajúcich sa na území Európskej únie, ako aj osôb vo vozidle a na druhej strane k zabezpečeniu porovnateľného zaobchádzania s poškodenými účastníkmi nehôd spôsobených týmito vozidlami, bez ohľadu na miesto nehody na únijnom území. Ukladajú preto členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel bola krytá poistením. Ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré upravujú náhradu škody pri nehodách spôsobených prevádzkou motorových vozidiel, nemôžu pritom odňať dotknutým smerniciam potrebný účinok (rozsudok SD C- 300/10 P. Y., C-22/12 U., bod 42). Členské štáty majú tiež zaručiť, aby náhrada škody podľa ich vnútroštátneho práva zodpovednosti za škodu z dôvodu nemajetkovej ujmy, ktorú utrpeli blízki rodinní príslušníci osôb, ktoré sa stali obeťami dopravnej nehody, bola krytá povinným poistením (rozsudok SD C-22/12 U., bod 55). Medzi škody, ktoré sa musia nahradiť v súlade s tzv. motorovými smernicami patrí aj nemajetková ujma (rozsudok SD C-22/12, bod 50), ktorej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v danom spore (§11,§130 Obč. z.). Pod pojem ujma na zdraví je treba zahrnúť akúkoľvek ujmu, ktorá bola spôsobená zásahom do osobnej integrity, čo zahŕňa tak fyzickú, ako aj psychickú traumu (rozsudok SD C-22/12, bod 47), vzhľadom na odlišnosti medzi rôznymi jazykovými verziami článku 1 ods. 1 druhej smernice a článku 1 prvého odseku tretej smernice, ako aj cieľ chránený smernicami. Podľa ustálenej judikatúry SD sa ustanovenia práva Únie majú vykladať a uplatňovať jednotne na základe znení vypracovaných vo všetkých jazykoch a v prípade rozporu medzi jazykovými verziami textu práva Únie sa má dotknuté ustanovenie vykladať podľa účelu právneho predpisu. Keďže rôzne jazykové verzie článku 1 ods. 1 druhej smernice používajú pojem „ujma na zdraví", ako aj „osobná ujma", je treba sa sústrediť na účel smernice, pričom uvedené pojmy dopĺňajú pojem „škoda na majetku" v snahe uplatnenia extenzívneho výkladu týchto pojmov, s cieľom posilnenia ochrany obetí (rozsudok SD C-22/2012 U., bod 48, 49). S poukazom na uvedené a vzhľadom na skutočnosť, že vnútroštátne právo umožňuje rodinným príslušníkom obete dopravnej nehody požadovať náhradu utrpenej nemajetkovej ujmy, náhrada tejto ujmy musí byť krytá povinným poistením motorového vozidla. Účelom poistenia zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou dopravných prostriedkov je zmierniť dôsledky škôd, ku ktorým došlo v súvislosti

s touto prevádzkou. Aj podľa dôvodovej správy k uvedenému zákonu je usmrtenie pri dopravnej nehode najzávažnejším dôsledkom tejto udalosti. Pokiaľ podľa súdnej praxe usmrtenie pri dopravnej nehode vyvoláva nielen občianskoprávnu zodpovednosť za škodu ale aj občianskoprávnu zodpovednosť za neoprávnený zásah do osobnostných práv, musí byť aj táto zodpovednosť predmetom poistného krytia. Gramatický (formalistický) výklad pojmu škoda, vychádzajúci z textu zákona č. 381/2001 Z. z. resp. z ustanovení Občianskeho zákonníka, teda ak by náhrada nemajetkovej ujmy pozostalých nemala byť predmetom poistného krytia, znamenalo by to neprípustné značne disproporčné majetkové riziko subjektov zodpovedajúcich za takúto nemajetkovú ujmu, ako i pozostalých v tom smere, či im prisúdená náhrada bude aj skutočne poskytnutá (riziko, že pri insolventnosti zodpovedného subjektu nebude náhrada vymožiteľná). Neprijateľnosť týchto dôsledkov vyžaduje extenzívnu interpretáciu pojmu škoda pre účely zákona č. 381/2001 Z. z. tak, že doň patrí aj náhrada nemajetkovej ujmy za zásah do osobnostných práv pozostalých, a teda že aj táto náhrada je predmetom poistného krytia. Predmetný zákon bol výsledkom transpozície smerníc Európskej únie, ktoré boli nahradené platnou Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES zo 16. septembra 2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti. Z uvedeného dôvodu mal súd za to, že žalobcovia správne žalovali okrem vinníka nehody a vlastníka motorového vozidla aj poisťovňu z povinného zmluvného poistenia.

36. Súd mal z výsluchu žalobcov (odsek 10, 11, 12 odôvodnenia) v spojení s doloženými listinnými dôkazmi, najmä potvrdeniami o práceneschopnosti žalobkyne 1/ a žalobkyne 3/ a lekárskymi nálezmi z rozhodného obdobia bezprostredne po úmrtí manžela žalobkyne 1/ a zároveň otca žalobcu 2/ a žalobkyne 3/ preukázané, že títo utrpeli objektívne ujmu, ktorú nemožno inou z foriem morálneho zadosťučinenia primerane zmierniť, keď prišli o milovanú osobu a vzor vo svojom živote a so stratou otca a manžela sa dlhodobo nevedia vyrovnať. Súd prihliadol aj na ľútosť žalovaného 1/ a 2/ vyjadrenú uveriteľným spôsobom v konaní pred súdom ako aj na tragédiu, keď žalovaný 1/ ako vinník dopravnej nehody bol sám v širšom rodinnom príbuzenskom vzťahu s nebohým F. F., bol to jeho strýko, ktorého mal rád a do nehody medzi rodinami žalobcov a žalovaných 1/ a 2/ boli vrelé vzťahy. Žalovaný 2/, otec vinníka nehody a zároveň brat žalobkyne 1/ osobne pomáhal v rekonštrukciách rodinného domu žalobcov za života nebohého švagra, čo žalobcovia nepopreli. Ako poukázal žalovaný 1/, pocity viny prechováva dodnes a musí s nimi žiť, no bolesť je o to väčšia, že usmrtil člena vlastnej rodiny.

37. Súd mal z vykonaného dokazovania tiež preukázané, že žalovaný 1/ „sa nerozhodol viesť motorové vozidlo pod vplyvom omamnej látky“, tak ako tvrdili žalobcovia a svedkovia v konaní, preto na túto skutočnosť ako potenciálne civilne „priťažujúcu“ za účelom navýšenia náhrady nemateriálnej ujmy žalobcov neprihliadol (viď odsek 18). Stopy drog ako amfetamíny a alkohol zostávajú v krvi iba 12 hodín alebo menej. Pre moč je okno detekcie trochu širšie - zhruba tri až šesť dní pre LSD, MDMA a morfín, pre marihuanu je to až 30 dní. Je všeobecne známe, že najpresnejšie sú testy s drogami na báze vlasov, pretože stopy všetkého od alkoholu po morfín môžu zostať vo folikuloch až do 90 dní. Nakoľko amfetamíny a metamfetamíny sa v krvi žalovaného 1/ nenachádzali, je zrejmé, tak ako k tomuto záveru dospeli aj orgány činné v trestnom konaní a súd v trestnom konaní, že k dopravnej nehode nedošlo u žalovaného 1/ pod vplyvom omamných alebo psychotropných látok. Preto súd na túto skutočnosť uvádzanú žalobcami a svedkami pri určovaní primeranej výšky peňažnej satisfakcie neprihliadol.

38. Rovnako súd z výsluchu svedkov nezistil také správanie žalobcov, pre ktoré by mal dôjsť k záveru, že nepociťovali ujmu zo straty manžela a otca a podaná žaloba by bola nedôvodná napriek záverom psychiatrov z lekárskych vyšetrení. Je nepochybné, že so stratou milovaného človeka je spojený smútok ako jednej zo základných ľudských emócií a najmä v prípadoch náhlej smrti je smútok spojený aj so šokom. Každý z nás smúti jedinečným spôsobom. Smútenie zasahuje do všetkých oblastí života, ovplyvňuje telo, cítenie, myseľ aj správanie. Tiež nie je zanedbateľné, v akej rodine a kultúre žijeme, či okolie prejavuje smútok otvorene, alebo nie, prípadne aké očakávania si tá ktorá spoločnosť vytvorila a ich naplnenie od pozostalých očakáva. V prípade žalobcov 1/, 2/, 3/ a žalovaných 1/ a 2/ ide o osoby rómskej národnosti, ktoré spoločenstvo ako opísala svedkyňa F.Y., manželka žalovaného 1/, robia od smrti do pohrebu noce, kedy sa stretáva rodina v dome zosnulého, tak aby pozostalí neboli do pohrebu sami. Z výpovedí svedkov vyplynulo, že u manželky nebohého očakávajú aj oficiálny smútok viac než len jeden rok po smrti jej manžela a preto hodnotili negatívne, že tri roky po smrti manžela žalobkyňa 1/ nadviazala nový vzťah. Z doložených fotografických záberov z facebooku žalobkyne 3/ mal súd za to, že žalobkyňa 1/ sa prvýkrát zúčastnila rodinnej oslavy rok po smrti manžela. Žalobkyňa 3/ bola tri mesiace po smrti otca na zábave, kde spievala pár pesničiek. Tieto konania súd nehodnotil ako

nesúladné s pociťovaním ich smútku zo straty milovanej osoby. Súd však prihliadol na výpovede svedkýň S. W. a F. Q. o účasti žalobkyne 1/ a žalobkyne 3/ po pol roku od nehody na zábave v S., aj keď neboli podložené inými dôkazmi, nakoľko tieto tvrdenia žalobkyne ani nepopreli. Preto pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy mal súd za to, že nie je dôvod priznávať náhrady, ktoré by sa vymykali iným náhradám nemajetkovej ujmy obvykle právoplatne priznávaným súdmi pozostalým osobám pri úmrtiach. Taktiež zo strany žalobcov nedošlo k popretiu skutkových tvrdení, ktoré boli žalovanými preukazované výsluchom svedkov, manželky žalovaného 1/ a S. W., o ich vyhrážaní sa žalovanému 1/. Taktiež na strane žalovaných súd prihliadol na ľútosť žalovaných 1/ a 2/, na ich osobné a majetkové pomery, keď žalovaný 1/ je ženatý, má takmer dvojročné dieťa, manželka popri rodičovskej dovolenke študuje na vysokej škole a žijú u svokrovcov v D.. Žalovaný 1/ je nezamestnaný, práce „na čierno“ žalobcovia nepreukázali, je fakticky nemajetný. Žalovaný 2/ je zárobkovo činný, podľa vlastného vyjadrenia bez schopnosti tvorby úspor, keďže sa snaží finančne vypomáhať synovi, žalovanému 1/, ktorý aj v súčasnosti spláca plnenia poskytnuté Sociálnou poisťovňou žalobkyni 1/.

39. Z uvedeného mal súd za to, že primeranou peňažnou náhradou s poskytnutím spravodlivého zadosťučinenia, keď majetkové pomery u žalovaného 1/ zneli nedôveryhodne a súd mal za to, že nemôžu požívať právnu ochranu, ak inak zdravý mladý muž nie je zárobkovo činný napriek tomu, že si založil vlastnú rodinu, je u žalobkyne 1/, manželky zosnulého, suma 12.000,-Eur, a u žalobcu 2/ suma 4.000,-Eur, nakoľko od cca roku 2006 nežil v spoločnej domácnosti so zosnulým otcom a je nepochybné, že strata manžela ako životného partnera má byť aj v náhrade citovej ujmy odlíšená od straty rodiča u osamostatneného plnoletého dieťaťa, ktorý má vlastného životného partnera. Súd tiež zohľadnil to, že žalobkyňa 1/ sa nemohla pre vlastné zranenia spôsobené žalovaným 1/ zúčastniť pohrebu manžela, že pre jej priaznivé vyliečenie bolo lekármi odporúčané udržiavať žalobkyňu 1/ v dočasnej nevedomosti o strate životného partnera. Nakoľko žalobkyňa 3/ žila v spoločnej domácnosti s otcom a z výsluchov žalobcov bolo poukazované na jedinečný vzťah otca a dcéry, súd považoval za prijateľnú náhradu žalobkyne 3/ sumu 8.000,-Eur.

40. Podľa názoru súdu priznané náhrady nemajetkovej ujmy u každého zo žalobcov zohľadňujú individuálne okolnosti spoločného rodinného života so zosnulým manželom a otcom každého zo žalobcov, nie sú likvidačnými pre žalovaných a nie sú ani neprimerané k ostatným finančným kompenzáciám (žalovaný 3/ plnil žalobkyni 1/ na bolestnom 6.435,-Eur, náhradu na stratu na zárobku 1.065,35 eur, vecnú škodu 65,35 Eur a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 2.649,-Eur, spolu 10.214,70 Eur). Preto po odstránení vady petitu žalobcami podaním zo dňa 05.10.2018, súd zaviazal žalovaných 1/, 2/ a 3/ na plnenie vo výške uvedenej v enunciáte tým spôsobom, že v rozsahu plnenia jedného z nich zaniká povinnosť plniť druhého, nakoľko žalovaní v konaní nevystupujú ako solidárni dlžníci, pretože ich záväzok plniť vyplýva pri každom z nich z iného právneho predpisu (§420 Občianskeho zákonníka, § 427 Občianskeho zákonníka, § 15 zákona č. 381/2001 Z. z.) , keď poškodení žalobcovia boli oprávnení uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poistiteľovi, pričom zároveň si mohli uplatňovať náhradu škody aj od poisteného škodcu a vlastníka motorového vozidla. Vzájomný vzťah žalovaných 1/, 2/ a 3 / je taký, že v tom rozsahu, v akom splnia žalobcom 1/ až 3/ ako veriteľom aj len jeden z nich, zaniká dlh, a tým aj povinnosť ďalšieho žalovaného. Nakoľko majú žalovaní 1/, 2/ a 3/postavenie samostatných spoločníkov, nevzniká medzi nimi pasívna solidarita. Je možné zaviazať každého zo žalovaných na splnenie celého dlhu žalobcom jedným rozhodnutím, pričom ale vo výroku rozhodnutia musí byť vymedzený ich vzájomný vzťah, a to tak, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných žalovaných.
41. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobcom, ktorí mali vo veci plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, keď výška plnenia žalovaných žalobcom závisela od úvahy súdu a preto v časti zamietnutia žalobného návrhu v prevyšujúcej časti neboli žalobcovia neúspešní. Žalobcom priznal nárok na náhradu trov konania spoločne a nerozdielne voči žalovaným, nakoľko mal súd za to, že v prípade trov konania je odôvodnené postavenie žalovaných ako solidárnych dlžníkov, keďže v konaní vystupovali na jednej strane, v rovnakej procesnej pozícii, a ich povinnosť plniť vyplýva z rovnakého právneho predpisu, Civilného sporového poriadku. Súd žalovaným určil v zmysle § 232 ods. 3 C.s.p. na plnenie dlhšiu lehotu a to 15 dní od právoplatnosti rozsudku. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trnava.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.